

- недосконалістю освітнього стандарту 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність», в якому практично відсутній перелік необхідних фахових компетентностей для підприємців різних галузей підприємництва;

- недоцільністю поєднання у освітньому стандарті 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» вимог до системи підготовки фахівців різного профілю підприємців, товарознавців, організаторів торгівлі, біржової діяльності.

Цілком зрозуміло, що основну роль у впровадженні цього завдання повинна відіграти вузівська наука сфери торгівлі та легкої промисловості.

Література:

1. Виноградська А.М. Комерційне підприємництво: сучасний стан, стратегії розвитку: монографія / А.М. Виноградська. – К.: ЦНЛ, 2004. – 847 с.

2. Савицька Н.Л. Торговельне підприємництво: навчально-методичний посібник / Н.Л. Савицька, І.Ю. Мелушова, А.В. Красноусов, К.С. Олініченко. – Х.: Видавництво Іванченка І.С., 2017. – 214 с.

3. Галик І.С. Компетентнісний підхід – основа професійної підготовки товарознавців у вищих навчальних закладах / І.С. Галик, Б.Д. Семак // Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Технічні науки. – Випуск 18, 2017. – С. 16-21.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДТРИМКИ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Данилейчук Р.Б., к.е.н., доцент

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

Одним із основних орієнтирів стратегії державної політики підтримки розвитку регіональної інфраструктури малого бізнесу має стати створення привабливих економіко-правових умов для залучення інвестицій, спрямованих на реалізацію проектів з розбудови та модернізації вказаної інфраструктури. Стимулювання залучення інвестицій, які спрямовуються у розвиток інфраструктури, сприятиме підвищенню конкурентоспроможності національної економіки за рахунок вдосконалення регіональних структур. Підтримка має надаватися обмеженій кількості проектів, які здатні створити значні мультиплікативні ефекти. Необхідно створити адаптовані до світового досвіду загальнонаціональної програми підтримки інвестування регіональної інфраструктури малого підприємництва, але з урахуванням наявних обмежень та потреб територіальних економічних систем [1].

Підтримка розвитку інфраструктури малого підприємництва на різних рівнях (в тому числі на рівні регіону) має здійснюватися на основі принципу системності, з використанням економічних (в основному фіскальних) і організаційно-адміністративних важелів.

Серед економічних важелів рекомендуємо використовувати ті, які відчутно впливають на фінансовий стан підприємства (суб'єкта інфраструктури). Йдеться, передусім, про застосування інструментів бюджетної підтримки та інструментів податкового стимулювання. Серед організаційно-адміністративних важелів підтримки розвитку інфраструктури малого бізнесу слід вказати на спрощення адміністративних процедур (спрощення процедур отримання дозвільної документації, ведення обліку тощо) [2, с. 65-67].

Робота з розвитку діяльності суб'єктів інфраструктури малого бізнесу має супроводжуватися співпрацею органів регіональної влади з громадськими організаціями підприємців. Так, в окремих регіонах створюються агенції регіонального (міського) розвитку, які виступають організаційно-економічним важелем партнерства в реалізації місцевих соціально-економічних програм. Завданнями таких агенцій є організація практичної допомоги місцевим суб'єктам малого бізнесу у пошуку ділових партнерів, споживачів, замовників, інвесторів, а також підтримка зайнятості.

Враховуючи результати, викладені у [1; 2], можемо запропонувати наступний перелік напрямів, реалізація яких в рамках виконання загальнонаціональних та регіональних програм і проектів сприятиме відновленню позитивного підприємницького клімату в сфері розвитку інфраструктури малого бізнесу, а саме:

- реалізація курсу, спрямованого на підняття престижності підприємницької діяльності, в тому числі через відповідні освітні заходи для незайнятого населення;

- запровадження стимулів до високоефективної підприємницької діяльності шляхом створення моделей партнерських відносин між органами влади (у тому числі на регіональному рівні) та малим бізнесом, включаючи налагодження прагматичного співробітництва з інституціями громадянського суспільства (громадські організації, громадські ініціативи, регіональні організації та ін.);

- корекція економіко-правового середовища в напрямі стимулювання комплексного інвестування інфраструктурних проектів, насамперед у сфері створення сучасних бізнес-інкубаторів, центрів підтримки підприємництва, бізнес-кластерів тощо;

- підтримка інституційного середовища для становлення малого венчурного підприємництва;

- стимулювання розширення асортименту фінансових послуг, у тому числі мікрокредитування малого бізнесу на пільгових умовах;

- запровадження реальних механізмів державно-приватного партнерства у сфері розвитку інфраструктури малого бізнесу, в тому числі через часткове фінансування з бюджету проектів, які реалізуються суб'єктами малого підприємництва та мають важливе значення для підтримки економічної рівноваги на рівні території;

- підтримка функціонування кластерів малого бізнесу, що сприятиме розвитку економічного потенціалу ринкової інфраструктури, в тому числі через організацію прагматичної кооперації суб'єктів малого бізнесу;
- організація надання безкоштовних інформаційно-консультативних послуг новоствореним малим підприємствам у розробці бізнес-планів, проектів, інших документів;
- надання інформаційної підтримки суб'єктам інфраструктури малого бізнесу шляхом налагодження обміну інформацією, а також за підтримки відповідних веб-ресурсів;
- організація навчань (тренінгів) для працівників суб'єктів інфраструктури малого бізнесу;
- проведення регулярних опитувань суб'єктів малого бізнесу про результати діяльності суб'єктів інфраструктури малого бізнесу з метою оперативної корекції відповідної політики.

Література:

1. Державні цільові програми та упорядкування програмного процесу в бюджетній сфері: монографія / В.М.Геєць, В.П.Александрова, О.І.Амоша та ін. / За ред. акад.НАНУ В.М. Гейця. – К.: Наукова думка. – 2008. – 383 с.
2. Король В.С. Формування та розвиток інфраструктури малого бізнесу на регіональному рівні (на прикладі Івано-Франківської області): монографія / Король В.С., Данилейчук Р.Б. – Івано-Франківськ; Луцьк: ВІЕМ, 2011. – 168 с.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

*Дмитрієв І.А., д.е.н., професор
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Харківська область є провідним регіоном України за рівнем соціально-економічного розвитку.

Не дивно, що в Харківській області склалися доволі сприятливі умови для провадження підприємницької діяльності. Як свідчать актуальні дані Головного управління статистики у Харківській області:

1) нині у Харківській області діють 22597 підприємств, з них 14 (0,1%) – великих підприємств, 1122 (4,9%) – середніх підприємств, 21461 (95,0%) – малих підприємств (у т.ч. 18297 мікропідприємств). Переважна більшість підприємств відноситься до таких видів економічної діяльності як: «оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів» (6318 підприємств або 27,96%), «промисловість» (3490 підприємств або 15,44%), «операції з нерухомим майном» (3230 підприємств або 14,29%), «сільське, лісове та рибне господарство» (2135 підприємств або 9,45%), «професійна, наукова та технічна діяльність» (1815 підприємств або 8,03%), «будівництво» (1462 підприємств або 6,47%) [1];